

Victualie

De schipper kreeg een som geld om het schip te provianderen. Velen kochten echter half bedorven en te weinig voedsel in voor de gewone manschappen en staken het verschil in eigen zak.

De victualie bestond uit harde scheepskaak, gezouten varkens- en rundvlees, gedroogde erwten, groc (rum), bier en wijn. Verder trachtte men vis te vangen, vooral haaien.

Gebrek aan vitamine C maakte dat scheurbuik veel slachtoffers maakte onder de bemanningen. De zeelieden schreven scheurbuik overigens toe aan het zoute water en de zeewind.

Men trachtte de ziekte te bestrijden door waar mogelijk vers voedsel in te nemen, ook vlees dat uiteraard niet aan de genezing bijdroeg.

Halverwege de 18e eeuw kreeg men inzicht in het verband tussen scheurbuik en een gebrek aan fruit en groente. Omdat alle mens dit nieuwe voedsel wantrouwden werden de Engelse bemanningen van toen af gedwongen geconcentreerd citroensap te drinken, reden waarom de Amerikanen Engelse zeelui in de 19e eeuw **Limey** plachten te noemen.

Verder werd tegen scheurbuik een essence verstrekt van mout, gerst, tarwe en haver, en zuurkool. Men beschikte ook over "verduurzaamde" soep, waartoe men groente kookte tot het stelde tot koek. Ter hoogte van de noordpoolcirkel probeerde men lepelblad en bessen te vinden. Begin 19e eeuw ging men het drinkwater bewaren in metalen vaten en begon men vlees en groente in te blikken. Cook' dwong zijn bemanning elke dag uien te eten, en had dan ook geen problemen met scheurbuik.

